

Səssizlik ən gözəl musiqidir...

Bu dünyada hər şey öz hikmətini sükutunda gizlədir. Pozulan sükutlarla yox olur mənaların dərinliyi. Sən yox idin, ananın bətnində öz sükutunla saxlayırdın səndə var olanları. Daha sonra dünyaya gəldin, aldığı ilk nəfəsdəki qışqırığıyla kim olduğunu göstərdin səni səbirsizliklə gözləyənlərə. Sən sakit olduğun zaman sevildin, sükutunu pozduğun zamansa töhmətlərə məruz qaldın.

Elə uşaqlıqdan öyrənməliydin sükutun qədir-qiymətini. Amma hər işdə olduğu kimi bu işdə də gecikdin. Lazım olmayan yerlərdə belə sükutunu pozdun. Səni ilk kəliməndən tanıdılar, dəyərini bildilər. Bəlkə də sükutunla nümayiş etdirməliydin dəyərini. Elə sükut etməliydin ki, orda sözə ehtiyac qalmamalıydı. Hər kəliməndə bir səhv tapıb onu sənün üzünə vurmamalıydılar. Bütün bəlalərin ağızdan gəldiyini lap əvvəldən bilməliydin. Bütün bunlar olmadı. Heç olmasa ziyanın yarısından dönmək xeyirdir deyib bu hikmətlər haqqında düşünməliydin.

Bəli, həyat davam edir. Susqunluq, tələş bir-birini əvəz edir. Bəzən insan çaşqınlıqla izləyir bu oyunu. Ləpələrdəki pıçıltı tək, bizi öz ağışına alır həyat. Dəniz, ləpələr, və insan ruhu. Ləpələrdə qoyduğumuz hisslərimiz bəzən bizim kim olduğumuzu ifadə edir. Demədiyimiz, söyləmədiyimiz nəğmə tək səslənər, ləpələrin dilindən.

Susarsan, dinləyərsən. Ləpələrin bir biri ilə ötüşməsi sənə həyatını göstərer. Ruhunu təslim edərsən. Uzaqlardakı arzuların göz önündə canlanır. Ruhun uçar xəyallar aləminə. Özünü təslim edərsən susqun və coşqun dalğalara. Əslində heçnə anlamarsan. Ruhun sakitləşər, gözlərini yumub özünü dalğalara təslim etmək istərsən. Ən yaxşı o səni anlar sanarsan.

Bəzən gördüyün işlər istəmədiyən kimi gedər. Bunun nəticəsində də düşünmədən ağızından çıxardığın sözlərlə saysız-hesabsız ürəklər qırıldı. Sənün bu sözlərinin qarşısında sükuta bürünənlər onlara lazım olan savablara nail oldular. Yenə sükutunu pozmaqla itirən sən sükuta sahib olmaqla qazanan başqaları oldu. Heç fərqiñə varmadiğın zamanlarda valideynlərinə qaytardığın cavabları sonradan öz övladlarından alaraq dərin bir xəncər yarası kimi hiss etdin ürəyinin başında. Özünü güclü görüb, özündən zəiflərin üzərinə səsini yüksəltdiyin zamanlar da oldu. Onların mənliyini, qürurunu ayaqlar altına altdın. Sükutunu pozmaqla sükuta bürünənlərin qəlbinə toxundun.

Məktəbdə, bağçada səs salıb, boşboğazlıq etdiyinə görə dəfərlərlə töhmət aldın. Bəlkə də çoxlarının arxasından danışib onlarla insanın dəyərini düşürməsən başqalarının yanında. Sən həmişə boş qab kimi çox səs çıxardın. Dolu qab olmadın ki, səsin az səda versin. Öz səsini boğub saxlaya bilmədin. Bilənlərin danışmadığını, danışanların bilmədiyini heç düşünmədin.

Sənin bu dünyada ən böyük səhvin öz sükutunu pozmağın oldu. Ondan sonra sənin bütün qiymətin yoxa çıxdı. Sənə hər şey verildi amma sən heç nəyin qədrini bilmədin. Sağlıq verildi, sənin sağlığına zərər verən qidalarla bəsləyib məhv etdin. Gənclik verildi, vaxtını boş işlərlə keçirib qocalığında ahuzar etdin. Var-dövlət verildi, onları cəhənnəmi qazandıracaq haramların işlənməsinə xərclədin. Cənnəti qazanmağın açarı olan namaz sənə pulsuz təqdim olunsa da yanaşmadın o xeyirli əmələ. Sənə verilənlərin qiymətini verildiyi zaman deyil onları itirdiyin zaman bildin. Verilən nemətlərin qədrini bilmədiyin üçün də bir-bir alındı əlindən.

Heç bir zaman torpağın altındakı bir təkliyin səni səbirsizliklə gözlədiyini düşünmədin. Bir gün əməllərinlə baş-başa qalacağını ağılından belə keçirmədin. Elə bildin ki, bu dünyada sənə can deyənlər sən öləndə də sənin yanında olacaqlar. Elə olmadı tam əksinə üzərinə torpaq atmaqda yarışdılar bir-birilərlə. Mollanın son sözüylə tərk etdilər məzarının üzərini. Sükuta bürünmüş daşların arasında sən də öz səsizliyini axtarmağa başladın. Dünyada olarkən bu sükuta bürünmüş qəbir daşlarının hayqırışını duyub anlamazdın, amma indi özün sükutunla səs salmaq istəyirdin məzarını ziyarət edənlərin qulaqlarına. Nə yazıq ki, onlar da sənin kimi anlamırdılar bu ibrət dərslərini. Onlar hardan bilərdilər ki, hər sükuta bürünmüş bir daş parçası belə bizə nəisə demək, nəinsə həqiqətini bizə açmaq istəyir.

Sən nə qədər də öz sükutunu qoruyub saxlaya bilməsən də bir gün İlahi hikmətlə sükuta bürünəcəksən. Qara torpağın altında danışmaq istəsən də alınmayacaq. Onda yeni bir həyat başlayacaq, kimlərsə üçün sakit və sükuta bürünmüş cənnət həyatı, kimlərsə üçün səsli-sədalı alovlara qərğ olan cəhənnəm.

Bu da sözün özü:

Yoxdursa əgər qəlbində zərrə qədər haqqa iman,

O zaman öl yerə gir, sənə verilən haqdan utan....